

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 986/2022
06.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Дубравке Дамјановић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Соколовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 32/21 од 01.02.2022. године и Вишег суда у Врању Кж1 63/22 од 17.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 06.10.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Игора Соколовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сурдулици К 32/21 од 01.02.2022. године и Вишег суда у Врању Кж1 63/22 од 17.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сурдулици К 32/21 од 01.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика па му је изречена условна којом му је утврђена казна затвора у трајању од 9 (девет) месеци и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико окривљени за време проверавања у трајању од 2 (две) године не изврши ново кривично дело.

На основу члана 86. у вези члана 297. став 5. Кривичног законика према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 3 (три) месеца рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору односно у установи у којој се извршава мера безбедности или васпитна мера не урачунава у време трајања ове мере, а иста се има спровести преко ПС Сурдулица.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка насталих пред судом износ од 17.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка насталих пред ОЈТ у Владичином Хану износ од 28.602,70 динара, као и износ од 95.625,00 динара оштећеном ББ, на име његових нужних издатака, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, на начин одређен изреком пресуде, а оштећени ББ је ради остваривања имовинско правног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Врању Кж1 63/22 од 17.05.2022. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Владичином Хану и браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Игор Соколовић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и повреде члана 460. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон на штету окривљеног и да донесе пресуду којом ће у целости укинути побијане пресуде и да предмет врати на поновно суђење првостепеном суду или да побијане пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због предметног кривичног дела.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, у захтеву за заштиту законитости истиче се да се правноснажна пресуда заснива на доказу на коме се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати – на исказу сведока оштећеног ББ.

С тим у вези, бранилац наводи да је првостепени суд, без сагласности окривљеног и браниоца прочитао на главном претресу исказ оштећеног ББ, а што није у складу са одредбом члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, иако није било препрека да се овај сведок саслуша непосредно на главном претресу у присуству окривљеног и браниоца или у смислу одредбе члана 404. став 1. ЗКП, ван главног претреса односно путем техничких средстава за пренос слике и звука, уколико сведок не може да дође у суд или му је долазак знатно отежан.

Стоје наводи захтева да је у доказном поступку, на главном претресу одржаном дана 01.02.2022. године, првостепени суд прочитао исказ сведока оштећеног ББ дат пред Основним јавним тужиоцем у Владичином Хану на записнику Кт 12/19 од 22.02.2019. године. Међутим, на овај начин првостепени суд није учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Према одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, осим у случајевима посебно прописаним у том закону, упознавање са садржином записника о исказима сведока, саопштених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, као и записника о налазу и мишљењу вештака, може се по одлуци већа обавити сходном применом члана 405. тог законика, ако су испитана лица умрла, душевно оболела или се не могу пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ, или знатно отежан због старости, болести и других важних разлога.

Према стању у списима, исказ сведока оштећеног ББ, дат пред надлежним јавним тужиоцем, прочитан је на основу члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, обзиром да исти, због лошег здравственог стања и јер се ради о особи старије животне доби, није могао да приступи на главни претрес ради испитивања, а што је јасно и наведено у записнику о главном претресу од 01.02.2022. године, приликом доношења решења о читању његовог исказа. Како из наведеног произилази да је долазак оштећеног на главни претрес био знатно отежан, те како се сагласно наведеној законској одредби упознавање са садржином записника о исказу сведока обавља на основу одлуке судећег већа, то у конкретном случају није ни била потребна сагласност странака за читање овог исказа, како се то неосновано истиче у поднетом захтеву.

Имајући у виду да је ББ као сведок испитан само пред надлежним јавним тужиоцем, те да пред судом није положио заклетву обзиром да није ни испитан на главном претресу, бранилац у захтеву указује да се незаконитост овог доказа огледа и у томе што је суд, у смислу одредбе члана 406. став 3. ЗКП, пропустио да на записнику о главном претресу наведе да је именовани сведок положио заклетву.

Одредбом члана 406. став 3. ЗКП прописано је да ће у записнику о главном претресу бити наведени разлози због којих се доказ изводи у складу са одредбама става 1. и 2. овог члана, а да ће председник већа саопштити да ли је сведок или вештак који је дао исказ положио заклетву.

Како бранилац у захтеву указује да ова констатација о није унета у записник о главном претресу, то по оцени Врховног касационог суда, поступање суда није од утицаја на законитост предметног доказа, имајући у виду да из цитиране одредбе произилази само обавеза суда да у записнику наведе разлоге због којих се доказ изводи у складу са одредбама члана 406. став 1. и 2. ЗКП, што је и учињено.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд налази да се правноснажне пресуде неосновано оспоравају због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП с обзиром да се пресуда, између осталих доказа, заснива и на исказу сведока оштећеног ББ - доказу на коме се по одредбама ЗКП може заснивати, прибављеном у законито спроведеном поступку, па су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред тога, поднетим захтевом браниоца окривљеног се на повреду поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП указује наводима којима се оспоравају разлози другостепеног суда примени одредбе члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, као и у погледу одбијања предлога одбране да се оштећени испита непосредно на главном претресу, што представља указивање на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП. Осталим наводима бранилац указује на погрешно утврђено чињенично стање истицањем сопственог мишљења о сведочкој способности оштећеног и оспоравањем закључка суда о томе да је долазак оштећеног на главни претрес, отежан.

Врховни касациони суд се у разматрање и оцену изнетих навода, као и навода да записник о испитивању пред надлежним тужиоцем није потписао оштећени, већ његов син, није упуштао јер исти, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, нису предмет разматрања поводом захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Из истих разлога, Врховни касациони суд се није упуштао ни у оцену само формално истакнуте повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, јер наводи захтева којима се ова повреда закона образлаже такође представљају оспоравање чињеничних утврђења суда који се тичу околности под којима је дошло до предметне саобраћајне незгоде и оцене изведених доказа, као ни у оцену истакнуте повреде члана 460. став 1. ЗКП указивањем да другостепени суд није испитао првостепену пресуду у оквиру основа побијања који су изнети у жалби.

Из свега наведеног, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић